

РЕШЕНИЕ

№ 5445

гр. София, 21.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 19.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **4640** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ) във връзка с чл. 145 и сл. От Административнопроцесуалния кодекс (АПК) образувано е по повод на жалба с вх. № 18619 от 16.05.2023 г. и вх. № 16410 от 28.04.2023 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ), подадена от „АЛБЕНА“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [община], к.к. „А.“ чрез адв. Д. С. от САК и адв. М. Д. от САК, Адвокатско дружество „С. и Д.“, със съдебен адрес [населено място], [улица] срещу мълчалив отказ на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР) да се произнесе по жалба на оспорващия с вх. № Е-12-00-3 от 25.01.2023 г.

С жалбата се иска съдът да отмени мълчаливия отказ на КЕВР като незаконосъобразен, както и ще представлява съществено нарушение на административно процесуалните правила предвид обстоятелството, че не произнасянето в срок по жалбата на „Албена“ АД представлява отказ от упражняване на контрол от страна на регулатора за неизпълнение на Общите условия на „ЕРП – Север“ АД, одобрени с решение на Комисията, които са част от издадената лицензия на ответника, както и за неизпълнение и нарушаване от страна на енергийното дружество на чл. 59, ал. 1 от Правилата за измерване на количеството електрическа енергия (ПИКЕЕ). Инвокират се съображения, че, по силата на чл. 76, ал. 4 , т. 8 от ЗЕ, КЕВР извършва текущ контрол за изпълнение на лицензионната дейност с условията на лицензията, който включва и проверка на основателността на жалби и сигнали срещу енергийните предприятия, включително и договорни нарушения, неизпълнение

на задължения. Оспорващият се позовава на чл. 15, т. 6 от Общите условия на „ЕРП Север“ АД, обстоятелството, че е собственик на всички подземни електропроводи и кабелни линии, вкл. и на съответните трафопостове на територията на курортния комплекс „А.“, което от своя страна го прави голям краен небитов потребител на ел. енергия по смисъла на §1, т. 41б от ДР на З и не на последно място влязлото в сила Решение № Ж-291 от 13.06.2019 г. на КЕВР, с което е задължено „ЕРП – Север“ АД да започне процедура по съгласуване изграждането и експлоатацията на система за контролно измерване в местата на търговско измерване за обектите на жалбоподателя. Излагат се аргументи, че отказът от страна на мрежовия оператор „ЕРП – Север“ АД да изпълни задълженията си по чл. 15, т. 6 от Общите условия, представлява нарушаване на лицензията 49, ал. 2, т. 7 от Наредба № 3/2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката Общите условия са част от лицензията на мрежовия оператор. В тази връзка се подчертава, че по силата на чл. 62 от ПИКЕЕ, контролът за спазване на правилата е част от контрола на изпълнение на условията за издаване от КЕВР лицензии на Е.. Относно твърдението, че административният орган е допуснал съществени процесуални нарушения се посочва, че те се изразяват в не събиране на относими към спора доказателства, не изясняване на спорните факти и обстоятелствата от значение за случая, не съставяне на доклад, в който да са отразени становищата на страните, събраните доказателства, правните и фактически констатации по жалбата. В хода на съдебното оспорване, жалбоподателят е редовно призован и се представлява от адв. Д., която поддържа жалбата, предлага да се уважи, претендира разноски, депозира писмено становище и прави възражение за прекомерност на търсените възнаграждения от ответника и заинтересованата страна. Ответникът – КЕВР, редовно призован, се представлява от юрк. П., която оспорва жалба, излага аргументи за нейната недопустимост и предлага производството да бъде прекратено, алтернативно оспорването да се отхвърли като неоснователно. Депозира писмено становище и претендира юрисконсултско възнаграждение. Заинтересованата страна – „Електроразпределение север“ АД, редовно призованата, се представлява от адв. Т., която излага аргументи за недопустимост на оспорването, алтернативно – за неоснователност на жалбата. Депозира писмено становище и претендира разноски.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 10.02.2016 г. в [населено място] са сключени Договори за достъп и пренос на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа на „Енерго – Про мрежи“ АД при Общи условия между „Албена“ АД и заинтересованата страна с №№ С.-1994/2015 г., С.-1995/2015 г., С.-1996/2015 г., С.-1997/2015 г., С.-1998/2015 г. и С.-1999/2015 г. по отношение на стопански обекти, захранвани от извод „Компас“, от ТП „К.“, от извод „Поща“, от извод „К.“, от извод „Славянски кът“ и от извод „Г.“.

С решение № Ж-291 от 13.06.2019 г. на КЕВР „ЕРП Север“ АД е задължено в едномесечен срок от получаването му да започне процедура по съгласуване изграждането и експлоатацията на система за контролно измерване в местата на търговското измерване за обектите на „Албена“ АД, съгласно разпоредбата на чл. 59 от ПИКЕЕ, влязло в сила, за което обстоятелство не се спори между страните по делото.

С писмо от 14.01.2020 г. „ЕРП – Север“ АД, адресирано до оспорващия и ответника по делото, ги информира, че съгласува „Работен проект за контролно измерване на

електроенергия“ в частта за изводи СрН „Г.“, „Славянски кът“, „Поша“, „К.“ и „Компас“ и не съгласува „Работен проект за контролно измерване на електроенергия“ в частта извод СрН „К.“, тъй като следва да се представи документация за ТП „К.“.

На 05.01.2023 г. „Албена“ АД е подала сигнал до КЕВР, с правно основание чл. 104 във връзка с чл. 119 от АПК, срещу незаконосъобразни и увреждащи действия на длъжностни лица от „ЕРП – Север“ АД, относно енергийната сигурност на всички подземни електропроводи и кабелни линии, вкл. и на съответните трафопостове, собственост на жалбоподателя на територията на курортен комплекс А.. По този сигнал Комисията се е произнесла с Решение № Ж – 47 от 19.01.2023 г., с което прекратено производството. Този административен акт е обжалван пред АССГ, където е образувано адм. дело № 1949 по описа за 2023 г., което е приключило с Решение № 4402 от 03.07.2023 г., не влязло в сила. С посочения съдебен акт, съдът е отменил решение № ж-47 от 19.01.2023 г. на КЕВР и е върнал преписката на административния орган за ново произнасяне по сигнал с вх. № Е-12-00-305 от 05.01.2023 г..

На 25.01.2023 г. с вх. № Е-12-00-3, „Албена“ АД е депозирала жалба до КЕВР срещу „ЕРП Север“ АД. В жалбата е посочено, че от влизането в сила на решение № -291 от 13.06.2019 г. на ответника, са изминали близо 4 години, като „ЕРП-Север“ АД не е изпълнила това решение, а Комисията не е извършила ефективен контрол за изпълнението му. В заключение е посочено, че оспорваният има основателни съмнения за правилното отчитане на ползваната електрическа енергия в курортен комплекс А., за точността и достоверността на данните на СТИ, намиращи се в 6-те изводи в подстанция А. (собственост на „ЕСО“ЕАД), до които „Албена“ АД няма достъп.

С уведомление от 16.03.2023 г. (л. 69) „Албена“ АД уведомява „ЕРП-Север“ АД, „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД, Министъра на енергетиката и „ЕСО Инженеринг“ ЕООД, че пристъпва към изграждане на контролно измервателна система, в местата на СТИ в подстанция А., като всички строително-монтажни дейности.

На 28.04.2023 г. „Албена“ АД депозира в АССГ жалба срещу мълчалив отказ на КЕВР да се произнесе по нейна жалба с вх. № Е-12-00-3 от 25.01.2023 г. по описа на КЕВР. По делото като писмени доказателства са приети представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните писмени документи.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена от процесуално легитимирано лице и в срока по чл. 149, ал. 2 от АПК, което обуславя нейната допустимост.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Правната регламентация на произнасянето от КЕВР по жалби се съдържа в нормите на чл. 22 и чл. 76 от ЗЕ, чл. 142 и сл. От Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (НЛДЕ) и Устройствения правилник на КЕВР. Видно от разпоредбата на чл. 147 от НЛДЕ Комисията следва да се произнесе по постъпилата жалба с изричен акт. В изпълнението на правомощията си съгласно посочените разпоредби от приложимата в случая Наредба, КЕВР е длъжна да постанови решение, с което да прекрати преписката, когато не установи нарушения на условията по лицензията или съответно да даде задължителни указания и да определи подходящ

срок за изпълнението им, ако жалбата е основателна. Възможност за мълчалив отказ не е предвидена.

Редът за подаването на жалби е този, предвиден в НЛДЕ, като в чл. 143, ал.3 е предвидено, жалбата до КЕВР да се подава, чрез съответното енергийно предприятие. В конкретния случай жалбата е подадена направо в КЕВР на 25.01.2023 г., поради което ответникът е следвало да предприеме действия по реда на чл. 143, ал. 4 от НЛДЕ. От представената и приета административна преписка по делото не се установява да е изпълнено изискването за препращане на жалбата до енергийното предприятие, което да я върне в 7 дневен срок със становище, ведно с цялата административна преписка.

Независимо от липсата на посочената кореспонденция, КЕВР е следвало в рамките на двумесечен срок да се произнесе по жалбата по реда на чл. 146, ал. 2 от НЛДЕ. Следователно ответникът е трябвало да издаде своето решение най-рано до 03.04.2023 г. (при сбор от сроковете по чл. 143, ал. 3 и чл. 146, ал. 2 от НЛДЕ). В този срок не е налице произнасяне, поради което в срока по чл. 149, ал. 2 от АПК е сезирането на съда на 26.04.2023 г. (дата на изпращане на жалбата).

В конкретният случай от доказателствата по делото безспорно се установява, че дружеството е подало жалба до КЕВР с вх. № Е-12-00-3 от 25.01.2023 г., по която жалба от страна на административният орган липсва изрично произнасяне. Нещо повече, от органа не са събрани никакви относими към спора доказателства, не са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая, не е съставен доклад, в който да са отразени становищата на страните, събраните доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата.

Така изложеното налага несъмнен извод за незаконосъобразност на атакувания в настоящото производство мълчалив отказ. Поради това същият следва да бъде отменен и тъй като естеството на спора не позволява решаването му по същество, на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, преписката следва да бъде върната на административния орган за изрично произнасяне по жалбата на дружеството с вх. № Е-12-00-3 от 25.01.2023 г. с мотивирано решение, съобразно горните указания.

За пълното е необходимо да се посочи, че възраженията на ответника и заинтересованата страна са неоснователни както по отношение допустимостта на съдебното оспорване, така и по отношение идентичност на предмета на настоящето дело и адм. дело № 1949 по описа на АССГ, Трето отделение, 67 – ми състав.

Не на последно трябва да се обърне внимание на КЕВР, че той е компетентният орган по Глава седемнадесета от АПК по изпълнение на влязлото му в сила Решение № Ж-291 от 13.06.2019 г.

При този изход на делото направеното искане от процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователно.

На оспорвания следва да се присъдят сторените съдебно – деловодни разноски в размер на 1200,00 лв., представляващи заплатено адвокатско възнаграждение, съгласно представения по делото списък..

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на Комисията за енергийно и водно регулиране да се произнесе по жалба с вх. № Е-12-00-3 от 25.01.2023 г. на „Албена“ АД срещу

„ЕРП-Север“ АД.

ВРЪЩА административната преписка на административния орган за произнасяне по посочената жалба с изричен акт, съобразно дадените в мотивите на решението указания, в едномесечен срок от влизане в сила на настоящото решение.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране, да заплати на „Албена“ АД, ЕИК[ЕИК] направените по делото съдебно – деловодни разноси за адвокатско възнаграждение по делото в размер на 1200 (хиляда и двеста) лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: